

BEROEP IN CASSATIE DOOR

beklaagde of 29.10.1956, tegen alle beschikkingen

v. h. zmet.

BEROEP IN CASSATIE
vervoerd op 20/3/57

van het arrest

van het parket

Urbansche

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen, 9^e Kamer
rechtdoende in Correctionele zaken, verleent het volgende arrest :

Inzake van het Openbaar Ministerie

1032/P/85

t e g e n :

1. _____,
maatschappijbeheerder,
geboren te _____,
wonende te _____

- beklagde -

2. _____,
arbeider,
geboren te _____,
wonende te _____

thans : te _____

- beklagde -

- beiden aanwezig in persoon,

BETICHT VAN : te , zelfde kanton,

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp ~~kon~~ te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen gepleegd worden (art. 66 SWB). Bij inbreuk op de art. 44,64,65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdend organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij art. 4,20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, op het onroerend goed gelegen te , gekadastrerd als : , met een oppervlakte van 121 m2 eigendom van:

de nierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

de eerste: A. tussen 1.10.1982 en 11.10.1982 te hebben uitgevoerd,

de eerste en tweede: B. van dan af tot 12.6.1985 te hebben in stand gehouden, namelijk:

het aanbrengen van reclame- aanplakborden voor de ramen van de 1 ste verdieping langs de zijgevel.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding door de Bewaarder der Hypotheken kantoor te dd° 4 juni 1985,

* * *

Gezien het hoger beroep ingesteld op :

- 28 juni 1985, door het Openbaar Ministerie tegen beide
beklaagden,

tegen het vonnis gewezen :

bij verstek opzichtens eerste beklagde,

op tegenspraak opzichtens tweede beklagde,

door de 12e Kamer (één rechter) van de Correctionele

Rechtbank te ANTWERPEN, dd° 24 JUNI 1985, waarbij beslist

werd als volgt :

- eerste beklagde veroordeeld werd hoofdens A.B. vermengd

tot : een geldboete van DRIEHONDERD FRANK,

gebracht op 18.000 fr of een vervangende gevangenis-

straf van DRIE MAANDEN,

- tweede beklagde veroordeeld werd hoofdens B . tot :

een geldboete van HONDERD FRANK,

gebracht op 6.000 fr of een vervangende gevangenis-

straf van EEN MAAND

- IEDER verwezen werd in de helft der kosten, totaal : 1.599f:

kosten tolk uitgesloten zijnde;

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf heden en zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien

Nachtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats ;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zullen zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Veroordeelt beklagden tot betaling van een dwangsom van 1.000 F per dag vertraging ;

Zegt dat deze som zal dienen betaald te worden in handen van de ontvanger van de registratie, op een speciale rekening van de door de Minister van Openbare Werken beheerde begroting;

* * * * *

Gehoord het verslag gegeven door

Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door Mr. , advocaat, loco Mr.

, advocaat te

- beide beklagden bijgestaan zijnde door een tolk voor de Franse taal, die de door de Wet vereiste eed heeft afgelegd, zoals vermeld in de processen-verbaal van de terechtzittingen;

Overwegende dat het hoger beroep van het Openbaar Ministerie tegen het vonnis dd. 24 juni 1985 (bij verstek in hoofde van eerste beklagde) regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk is;

Overwegende dat ter terechtzitting van het Hof dd. 20 juni 1986 de raadsman van beklagden verklaarde, dat wat betreft zijn neergelegde conclusie, twee passussen voorbijgestreefd zijn, namelijk, de eerste passus betreffende de taalwijziging en de tweede passus betreffende de ontvankelijkheid van het hoger beroep; dat hij verklaarde op dit stuk niet aan te dringen;

Overwegende dat ter terechtzitting van het Hof dd. 16 mei 1986 beklagden ertvan in kennis gesteld werden dat de oorspronkelijke tenlastelegging bijkomend heromschreven werd als volgt :

BETICHT VAN : te , zelfde kanton,

- " Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering
- " rechtstreeks te hebben medegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun
- " bijstand niet had kunnen gpleegd worden (art. 66 Sw.)
- " Bij inbreuk op art. 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede bouw, gewijzigd bij de art. 4.20.21. en 25 der wet van 22 december 1970, werken te hebben uitgevoerd
- " of in stand gehouden in strijd met de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV. van deze wet,
- " namelijk : *op het onroerend goed als in de dagvaarding vermeld*
- " de eerste : A. tussen 1.10.1982 en 11.10.1982 te hebben uitgevoerd,
- " de eerste en de tweede : B. van dan af tot 12.6.1985 te hebben in stand gehouden, namelijk :
- " het aanbrengen van reclame- aanplakborden voor de ramen van de eerste verdieping langs de zijgevel,
- " in strijd met de gemeentelijke verordening van
- " die luidt als volgt :

Verordening betreffende de reclame-aanplakborden.

Art. 667 van de code van gemeentelijke politiereglementen.

Niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen een reclame-aanplakbord plaatsen of instandhouden.

De afgifte van de vergunning en de indiening en behandeling van de aanvragen en beroepen geschiedt overeenkomstig titel II van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stede bouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970, 22 december 1970 en 28 juli 1976 en de daaruit voortvloeiende uitvoeringsbesluiten.

Voor zover een bijzonder plan van aanleg terzake geen bijzondere voorwaarden oplegt, mogen reclame-aanplakborden slechts geplaatst worden:

- a) op het gelijkvloers deel van onbewoonde eigendommen, op voorwaarde dat deze niet als monument geklasseerd werden of gelegen zijn in het zicht van een geklasseerd monument of binnen de omschrijving van een beschermd stads- of dorpsgezicht.
Deze reclame-aanplakborden moeten bovendien aan volgende voorwaarden voldoen:
  - 1° het laagste punt van het bord moet zich op ten minste 0m50 boven het trottoir bevinden;
  - 2° de uitsprong ervan moet steeds beperkt blijven tot maximum 0m25 buiten het gevelvlak;
  - 3° het eigendom moet steeds toegankelijk kunnen gesteld worden;
- b) op de scheidsmuur van gebouwen op voorwaarde dat deze niet als monument geklasseerd werden of gelegen zijn in het zicht van een geklasseerd monument of binnen de omschrijving van een beschermd stads- of dorpsgezicht.
De wijze van plaatsing zal voor elk geval afzonderlijk bepaald worden;
- c) als afsluiting van bouwgronden met een maximum hoogte van 4m;
- d) als afkondigingsbord aan schouwspelzalen, scholen, feestzalen en dergelijke
- e) als vorm van tijdelijke reclame aan of op bouwerven met een maximum hoogte van 4m.

Alle bestaande reclame-aanplakborden, die een uitsprong maken op de openbare weg, dienen binnen de termijn van één jaar, na het van kracht worden van onderhavige verordening, ofwel in overeenstemming gebracht met voormelde voorschriften, ofwel verwijderd te worden.

Zij die in strijd met de hierboven gestelde beschikkingen reclame-aanplakborden plaatsen of instandhouden worden gestraft met de sancties voorzien in de Wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Deze verordening is niet van toepassing voor de gebieden waar de algemene reclamereglementering, ingevoerd met het Koninklijk Besluit van 14 december 1959, van toepassing is.

N.B.: Deze verordening werd goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 18 oktober 1978 en bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 23.2.1983.]

* * *

dat beide beklagden zich over deze bijkomende tenlastelegging verdedigd hebben en deze laatste dezelfde feiten betreft als oorspronkelijk omschreven in de dagvaarding van het Openbaar Ministerie;

Overwegende dat de gewijzigde tenlastelegging ook voorziet: inbreuk op de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk, titel IV. van de Wet van 29 maart 1962 (gewijzigd wet 22 december 1970);

*Overwegende dat, overeenkomstig art. 44 § 2 de bepalingen van de wet van 29 maart 1962 mede gelden voor handelingen en werken niet in dat artikel opgesomd,
" wanneer een bouwverordening de uitvoering ervan aan
" vergunning onderwerpt en wanneer ze niet voorkomen op
" de door de Koning vastgestelde lijst van werken en
" handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen ver-
" gunning vereist is ";*

Overwegende dat, voor de overtreding zoals voorzien in de gewijzigde tenlastelegging, de omschrijving van artikel 44 § 1,1, niet ter zake dienend is;

Overwegende dat ter zake vervolgd wordt op basis van de wet van 29 maart 1962, "houdende Organisatie van de ruimtelijke ordening en van Stedenbouw", en niet uitsluitend op basis van de gemeentelijke bouwverordening van

Overwegende dat de politieverordening betreffende de reclame-aanplakborden van de Stad ANTWERPEN dd. 19 december 1977 (gewijzigd 18 oktober 1982), goedgekeurd bij K.B. van 18 oktober 1978 en bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 23 februari 1983, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 mei 1983, genomen werd ter uitvoering van art. 60-61-64 van de wet van 29 maart 1962 (gewijzigd wet 22 april 1970, 22 december 1970, 28 juli 1976)

Overwegende dat het niet betwist is dat het gaat om het aanbrengen van reclamepanelen op de gevel van het onroerend goed zoals beschreven in de dagvaarding van het Openbaar Ministerie; dat het andere werken betreft dan degene voorzien in art. 44 § 1 van de wet van 29 maart 1962; dat de werken vallen onder de gewijzigde tenlastelegging waarvan hoger sprake;

Overwegende dat uit de letter zelf van het gewijzigd artikel 667 van de Code van gemeentelijke politiereglementen van , duidelijk blijkt dat de gewijzigde tekst niet alleen "verplaatsbare uitsprongen" betreft, maar o.m. ook "reclames" "en alle andere verplaatsbare uitsprongen"; dat het duidelijk is dat de bedoelde "reclame-aanplakborden" niet uitsluitend vanuit de optiek van "verplaatsbare uitsprongen" onder toepassing van de gemeentelijke bouwverordening vallen;

Overwegende dat de litigieuze borden behoren tot de categorie van "reclameaanplakborden" voorzien in gezegde gewijzigde bouwverordening;

Overwegende dat de vervolgde feiten correctionele misdrijven zijn; dat de verjaring van de strafvordering gestuit werd door het hoger beroep van het Openbaar Ministerie dd. 28 juni 1985;

Overwegende dat deze misdrijven bewezen zijn gebleven, doch zoals hoger "gewijzigd";

dat de eerste rechter een wettige en gepaste straf-toemeting deed;

OM DIE REDENEN :

HET HOF, statuerende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen aangehaald door de eerste Rechter, alsmede art. 24 Wet 15 juni 1935, art. 21 tot 27 Wet 17.4.1878, gewijzigd wet 30.5.1961, art. 60.61. Wet 29.3.1962 gewijzigd wet 22.12.1970, art. 3 der wet van 1 juni 1849, art. 210.211. Wetboek vanstrafvordering,

ter terechtzitting door de Heer Voorzitter aangeduid;

Ontvangt het hoger beroep;

Geeft akte aan de raadsman van beklaagden dat wat betreft zijn neergelegde conclusie twee passussen voorbijgestreefd zijn, namelijk de eerste passus betreffende de taalwijziging en de tweede passus betreffende de ontvanke-lijkheid van het hoger beroep, en hij op dit stuk niet verder aandringt;

Bevestigt het vonnis a quo in al zijn beschikkingen hoofdens de tenlastelegging zoals gewijzigd;

Laat de beroepskosten van deze strafvordering ten laste van de Staat.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN, in datum van :

- VIJFTIEN OKTOBER 1900 ZES EN TACHTIG

waar aanwezig waren de Heren :

Voorzitter,
Raadsheren,
Advocaat-Generaal,
Griffier,